

אשוע לספורט

אנואר אלסאדאט במימי הבריכה המהודרת של מועדון הספורט הלאומי בגזירה שבקאהיר. לידו: מדר'ן השחייה של המועדון, העורך עיסו תחרות. ספורט השחייה נפוץ מאוד במצרים, אולם רק בני

המעמדות העשירים יותר יכולים להירשם במועדונים היקרים המצויים בבירה ובערים כמו אלכסנדריה והלואן. למצרים יצאו מוניטין כשחינים טובים, בעיקר למרחקים ארוכים. בשל עיסוקיו אלה, נטו מצרים רבים לראות בסאדאט בנו המחקה את מינהגי הזרים.

אלסאדאט בבית הספר לקצינים. השניים קיבלו את הכוכב הראשון של סגן-מישנה באותו מיסדר, ונשלחו לשרת באותה יחידה במנקבאד שבמצרים עילית. אבל הם לא היו יחידים. רק בקהירקטין המידברי היד הידודות שנועדה להפוך את סאדאט לנשיא מצריים.

אבל לא רק הידודות האיטיות נרקמה שם. נרקמה ההחלטה להקים חבורה טודית של קצינים, שתגרש את האנגלים ממצרים ו- תשנה את פני הארץ. גמאל עבד-אל-נאצר דיבר וטוהה חלומות; אנואר אלסאדאט הציג תוכניות, דרש פעולה. כאשר חזרו

לקאהיר, מיהר סאדאט להסתבך עם קבוצת קצינים מחסידיו של הגנרל עזיז-אל-מצרי, רמטכ"ל צבא מצרים שהודח ונעצר כאשר הבריח את תוכניות הצבא הבריטי לידי הגרמנים.

סאדאט עצמו הסתבך ברשת-ריגול נאצית בקאהיר, נעצר על-ידי הריגול-הנגדי הבריטי וסולק מהצבא המצרי. כאשר שוחרר מ' כילאו עבד כנהגמונית, כתב מאמרים אנטי-בריטיים, הסתובב בחוגי האחים המוסלמיים, וכפי שהוא עצמו רמז באחת מחוברות זכרוניתיו השתתף ברציחת מדינאי מצרי פרו-בריטי. כל הזמן ניסה לגרוף גם את עבד-אל-נאצר; אך הקצין השתקן מילן ל' היחפו.

סמל המעמד:

אשה אירופית

א כל עם כל התגדרותו בתואר "פל-אחי", אנואר אלסאדאט הוא קוסמופול- ליט, איש העולם הגדול.

שלא כמו עבד-אל-נאצר, שהמשיך לראות את עצמו איש העם הפשוט גם אחרי ש' זכה להיות קצין, שאף אנואר אלסאדאט להיראות כבן המעמד הגבוה של מצריים. הוא נרשם למועדון-ספורט אכסקלוסיבי, פי- תח חיבה לשחייה, לרכיבה ולהתעמלות. ו- מעל לכל: נשא לאשה נוכריה לבנה.

יש המפרשים את נישואיו לאשה גרמניה כביטוי מובהק לאהבתו את הנאצים. זוהי שטות. הוא עשה מה שמצרים עשירים רבים עשו, ומאותה סיבה יכלה אשתו לה- יות צרפתייה או יתונייה.

אחרי המהפכה, כאשר היה ממונה על ביטאון המישטר החדש, אל-גומהוריה, היה מוחק בקביעות כל רמז של ביקורת ש' היו כתבי העיתון מותחים על אותם מצרים הנושאים נשים נוכריות. הוא היה בטוח שהביקורת מופנית כלפיו.

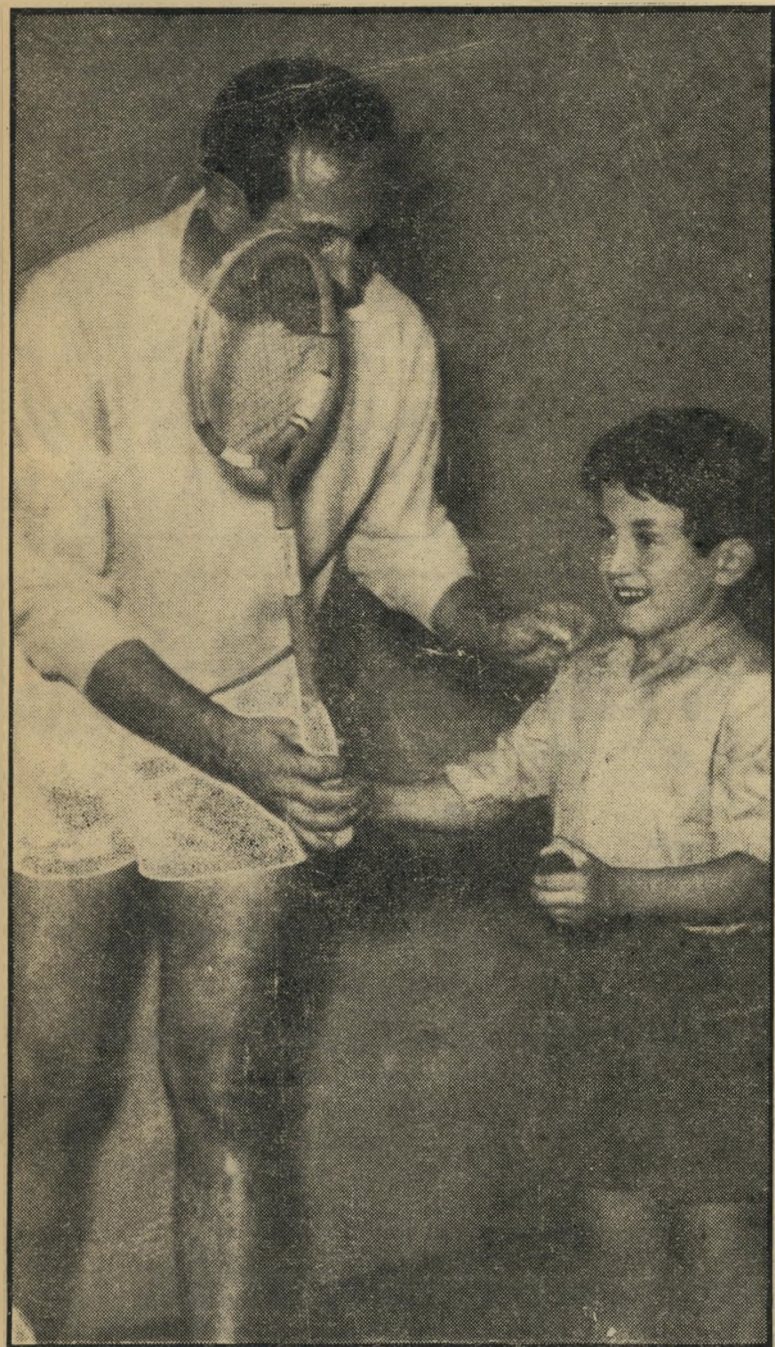
במישור הרעיוני, קשה לומר כי יש לו אידיאולוגיה מוגדרת וברורה. בראשית דרכו אהר את מיסר-אל-פתאחי תנועת מצריים ה- צעירה הפאשיסטית, שחבריה חיקו בחולצות- תיהם הירוקות את החולצות השחורות של מוסוליני. המעבר למחיצתם של האחים ה- מוסלמיים היה טבעי. הוא התרחק מאלה ומאלה, מכיון שידור-מנהיגו עבד-אל-נאצר בחל בשניהם. כאשר עצר עבד-אל-נאצר את מנהיגי האחים, והוציא שישה מהם להורג, התייצב סאדאט לצידו. למען הדיוק: הוא היה אב בית-הדין הצבאי שדן אותם למות. הוא הלך בדרך אותה היתוה נאצר, בראו- תו בה דרך שמצוה המהפכה. הוא זו בי- הדרגה שמאלה, אל הסוציאליזם והאוריני- נטציה על ברית-המועצות, בצילו של עבד- אל-נאצר.

היום מוכנים הרוסים לראות בו ידיד, אם כי קשה להגדירו כאיש של מוסקבה.

נערץ

תמונה מראשית המהפכה, כאשר אנואר אלסאדאט ל- בש עדיין מדי סגן-אלוף, בשרתו בחי' הקשר.

עם בחו בעת מישהק טניס. העיתונים הירבו לצלמו עם ילדיו (ארבע בנות ובן אחד), אך רק לעיתים רחוקות הראו אותו בחברת אשתו הגרמניה. בי- ערב בו פרצה המהפכה, לקח שלוש מבנותיו לקולנוע, וכמעט החמיץ את כל המיבצע.